

Al bijna vier decennia schildert Bas Peepkorn zijn eigen handen. Wat begon als een oefening, is nu een levenswerk. Tijdens de lockdown kreeg het project extra vaart.

Door Esther Smid

‘Als ik een hand kan schilderen, kan ik alles’

07-09-2020
‘Ik kan me ontzettend opwinden over wat er gebeurt in de wereld. Alles is politiek. Je kunt zelfs voor of tegen corona zijn. Het frustrereert me omdat ik weinig kan doen aan de stroom van nieuws en standpunten. Met het schilderen van handen creëer ik mijn eigen kleine wereld, waarin alles klopt. Het werkt als bliksemafleider.’

De Amsterdamse kunstschilder Bas Peepkorn (55) is een veelzijdig kunstenaar. Hij ontwerpt en schildert met zijn bedrijf NetEcht grote decors en muurschilderingen voor theater, film, televisie, pretparken en spookhuizen. Al sinds zijn opleiding op de kunstacademie werkt Peepkorn aan een dagboek van geschilderde handen. ‘Op achttienjarige leeftijd schilderde ik mijn eerste hand. Dit project is nooit af. Ik móét hiermee door.’

Waarom begon u met het schilderen van uw handen? ‘Toen ik op de Gerrit Rietveld Academie zat, las ik dat in de Gouden Eeuw het ambacht van schilders getoetst werd door ze een hand te laten

schilderen. Pas als je dat goed beheerste, mocht je toetreden tot het schildersgilde. Handen zijn moeilijk om te schilderen. Tegenwoordig worden ze door veel schilders verstopt in een schilderij of maar helemaal achterwege gelaten. Dit intrigeerde mij.’

‘Als oefening schilderde ik dagelijks met olieverf mijn eigen hand in dezelfde positie. Langzaam ontstond er een serie. Zonder dat ik dat bewust wilde, kreeg ik verschillen in kleur en lijn. Die verschillen vond ik interessant. Lag het aan mijn stemming? De lichtinval? De manier waarop ik die dag naar mijn hand keek? Gaandeweg ben ik de schilderijtjes gaan gebruiken om een verhaal te vertellen. Meestal gaat het niet om een letterlijk verhaal maar meer om een associatief idee.’ →

18-05-2020
‘Dit werkje gaat over het steriele leven, de nieuwe werkelijkheid. We moeten ons beschermen tegen de natuur. Ik moest denken aan de dystopische film ‘Blade Runner 2049’, over een wereld waarin alleen kunstmatig leven is. Het ziet er natuurlijk best raar uit als je op deze manier je geliefden wilt verrassen. Gelukkig is het tijdelijk.’

17-10-2020

‘Een open hand is het maximale oppervlak dat een hand kan maken en die kan veel betekenen: onschuld maar ook onwetendheid of juist een verontschuldiging. Maar altijd is een open hand bedoeld om aandacht te trekken. In dit geval is het een roep om hulp. In veel stripboeken is een open hand het laatste wat je van iemand ziet.’

Waarom doet u dit zo graag? ‘Het is een vorm van vrijheid om in mijn handenproject te kunnen denken en creëren wat ik wil. Dat gevoel van vrijheid hoop ik over te brengen op de kijkers. Iedereen mag op zijn eigen manier de handen bekijken en daarbij denken en interpreteren wat hij wil.’

Hoe komt zo'n schilderijtje tot

stand? ‘Ik maak eerst een plan, vervolgens een schets, en schilder dan mijn linker- of rechterhand in de houding die ik voor ogen heb. Als het niet in één keer lukt, maak ik een foto als geheugensteun. Met schrijven ben ik links, maar schilderen kan ik met beide handen. Om de serie een eenheid te laten worden schilder ik altijd mijn eigen hand, een-op-een, en telkens op

eenzelfde paneeltje van linnen op karton, 18 bij 24 cm groot.’

Heeft corona invloed gehad op dit project? ‘Handen schilderen is een intensief proces. Tijdens het schilderen ontstaat een nieuw idee voor een vervolgschilderij. Er komt een beweging op gang waar je in mee moet gaan. Normaal gesproken werk ik in periodes aan mijn

12-12-2020
‘Ik vind dit beeld een soort gedicht; ik heb geprobeerd om het breken van het ei bijna hoorbaar te maken door een grove, hoekige achtergrond achter de flinterdunne eierschaal te zetten. Verder mag iedereen het op zijn eigen manier interpreteren. Ik schilderde dit toen ik mij gefrustreerd voelde over de uitzichtloosheid van corona.’

**&
EXPOSITIE
EN BOEK**

Van 27 t/m 29 augustus is werk van Peepkorn te zien in kunstcentrum Nieuw Dakota, in Amsterdam-Noord. Hij begint een crowdfunding om geld op te halen voor een ‘handenboek’.

handen. Corona zag ik als een kans om fulltime met mijn handenproject aan de slag te gaan. Vanaf de eerste dag van de lockdown legde ik me op om dagelijks mijn hand te schilderen. Het was misschien obsessief, maar het gaf mijn dagen inhoud en structuur.’

Wat is de kracht van deze verzameling? ‘Wanneer de schilderijtjes

bij elkaar hangen, krijgen ze een meerwaarde. Door combinaties te maken kun je de handen met elkaar laten communiceren. Er ontstaat dan een soort beeldrijm op kleur, verhaal of stijl. Zo'n wand vol handen nodigt uit om te kijken en iedereen haalt er weer iets anders uit. Dat motiveert mij om door te gaan met dit project.’
‘Ik heb inmiddels ruim driehon-

derdvijftig handen geschilderd. De verzameling vormt een geschilderd dagboek, ik zie het als mijn levenswerk. Verschillende keren heb ik met mijn handen geëxposeerd. Maar het is nooit afgerond. De handen en de verhalen die ze kunnen vertellen zitten altijd in mijn hoofd. Na corona blijf ik doorgaan met mijn handenproject. Gewoon omdat ik er gelukkig van word.’ □